

Právníci: Dluhová amnestie může být zneužita neplatiči

Jindřich Ginter

Záměr ministra spravedlnosti Roberta Pelikána (ANO) automaticky odpustit dlužníkům ve vícenásobných dlužích většinu jejich závazků, může být zneužíván lidmi, kteří dluhy vytvářejí účelově, aby se oficiálně zadluži-

li tak, že na ně oprávnění věřitelé nemohou. Třeba tím, že jeden kamarád druhému podepíše směnku, ale ta je jen na oko.

Umělými dluhy si lze snížit třeba výrazně výživné nebo majetkové vypořádání po rozvodu.

Pelikán zamýšlí, že nad dlužníky s vícenásobnými exekucemi

by se vyhlášovaly osobní bankroty plošně, rovnou, dokonce bez nutnosti toho, aby během pěti let splatili alespoň třicet procent pohledávek věřitelů.

„V praxi skutečně převažují lidé v nouzi. Nepochybně ale existují v hojném počtu i ti, kdo systémem zneužívají už nyní. Setkal

jsem se s kuriózním případem, který ilustruje, jak daleko může dlužník zajít,“ reagoval na nedávném odborném Pražském právnickém podzimu advokát a insolvenční správce Michal Žižlavský.

Dva bývalí manželé si po rozvodu vypořádali společné jmění

tak, že muži připadl dům, ve kterém dříve oba bydleli, a on měl vyplatit ženě polovinu hodnoty domu v penězích.

Vyřešil to tak, že na sebe podal návrh na oddlužení. Podle Žižlavského tvrdil, že nemá dostatečný příjem, aby zaplatil ženě celou její pohledávku. Byl z titu-

lu osobního bankrotu ochoten jí zaplatit maximálně třicet procent.

Dluhová amnestie by účelový únik do osobního bankrotu jen usnadnila. Přesto Žižlavský Pelikánovu myšlenku tak úplně nezatrácuje.

(Pokračování na str. 4)

(Pokračování ze str. 1)

„Má to logiku. Na počátku většiny insolvenčních řízení je exekuce, na kterou se dá navázat. Mohou se využít již proběhlá šetření ohledně majetku dlužníka nebo přípravné práce na zpeněžení majetku. Je zbytečné provádět totéž znovu v insolvenčním řízení,“ dodal Žižlavský.

Dražbu bytu insolvence zarazí

„Často se setkáváme s dlužníky, kteří řešení své finanční situace podáním insolvenčního návrhu záměrně oddalují. Vedeme-li exekuci rok, dva i déle a podá-li dlužník i opakovaně insolvenční návrh těsně před draž-

bou s vědomím, že exekutor nemůže konat, pak je to jednoznačně návod k tomu, jak se alespoň dočasně nepříznivým následkům exekuce vyhnout,“ dodala prezidentka Exekutorské komory Pavla Fučíková.

Pelikánův záměr by ovšem tento stav prohloubit neměl. Dluhová amnestie, tedy automatický bankrot, by se týkal jen vícenásobných dlužníků, tedy těch, kde už exekutoři konali, ale nepodařilo se dluhy ani exekucí vyřešit. Lze proto předpokládat, že tito dlužníci už ve vlastnictví byt či jinou nemovitost, která by šla vydražit, stejně nemají.

Dluhová amnestie vyvolává odmítavé i vstřícné reakce u sou-

dců, jak ukázal Pražský právnícký podzim.

„Automatický přechod dlužníků s mnohačetnými exekucemi do procesu oddlužení nepovažuji za vhodný. O aktivním přístupu dlužníka řešit situaci lze za takové situace pochybovat, pokud sám kroky směřující k oddlužení neučinil, a je pouze pasivním příjemcem ochrany ze strany státu,“ míní soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem Vladimír Beran.

Podle místopředsedy Nejvyššího soudu Romana Fialy Pelikánův záměr neodporuje tezí změn civilního soudního procesu, ale nesmí se přitom zapomínat na práva věřitelů.